

Det er bare for at give det et nummer og et stempel.

Men vi andre er slet ikke blevet inviteret til en forhandling om et forlig. Vi har en minister, der ser det som sin hovedopgave udelukkende at indgå forlig med venstrefløjen, fordi han vil stå styrket i valgkampen ved at undgå de borgerlige. Men det synes jeg egentlig er ret dumt af ministeren, for vi er jo ret mange borgerlige, der sidder i kommunalbestyrelserne, og hvis ministeren havde ønsket et bredt forlig, er det her faktisk et lovforslag, som nok kunne have samlet alle partier, hvis ministeren havde ønsket det. Men det gør han altså ikke.

Der er flere ting i lovforslaget, som jeg egentlig godt vil rose. Den ene ting går på, at vi skal bevare og støtte den decentrale vandforsyning, og det er noget, vi kun kan bakke 100 procent, 300 procent op. Gennem de sidste 15 år er der lukket alt for mange små, private boreringer rundt omkring i landdistrikterne, også boreringer, hvor vandkvaliteten er betydelig bedre end her på Christiansborg. Det vil jeg helt klart skrive under på.

Noget af det, ministeren også skulle overveje – for vi andre kan jo ikke komme med ændringsforslag til et lovforslag, der er cementeret – var også at skrive ud til kommunerne, at nitratgrænsen på 50 skulle hæves til f.eks. 150. Det vil hjælpe de små private boreringer i betydelig grad.

Det, jeg så kunne håbe med lovforslaget her, er, at det vil være et lille vink med en vognstang til de kommuner, der stadig går i de tanker at lukke private boreringer, for det er jo ligesom et vink til borgerne og til kommunerne om, at vi ønsker det decentrale vandværkssystem bevareret. At man er kommet på de tanker også inde på Christiansborg, er jo selvfølgelig, fordi man er blevet lige så kloge, som Fremskridtspartiet har været i 15 år, hvor man har sagt, at når der virkelig er en forurening – det kan være med nitrat, det kan være med sprøjtegift – så en boring må lukke og en hel by står uden vand, var det jo godt, hvis der var 6-7 eller 10 almindelige landmænd, der havde en boring, der var i orden, så man havde et alternativ. Det er faktisk det, man står og mangler ude i mange kommuner; brøndene er der, men de er lukket til. Derfor: Prøv at bevare og passe på de sidste boreringer, der er.

Fremskridtspartiet vil ikke støtte selve forslaget, både fordi vi er fornærmede over, at vi ikke er blevet spurgt inden, og også fordi vi er imod

offentlige tilskud. Det her er 25 mio. kr. det første år, 70 mio. kr. det næste år, og så ved vi godt, hvor meget det nu vil stige.

Så har jeg lige et par spørgsmål – nu begynder den gule lampe allerede at lyse – men der står på side 1, § 1, stk. 5, at der kan søges midler til det i stk. 1-3 fastsatte. Det kan misforstås, idet der i § 1 er 6 punkter. Jeg forstod det først sådan, at det kun var til de tre nævnte punkter, der kunne søges. Derfor vil jeg godt have klarlagt, om det er korrekt opfattet, eller om det er alle punkterne, altså 1-4, man kan søge om tilskud til.

Så står der i bemærkningerne under sigtet med lovforslaget »vandforsyning og enkeltindvindinger«, og derfor vil jeg godt spørge, så der slet, slet ikke kan være tvivl: Det her, drejer det sig også om ganske enkle private boreringer, altså husstande, der har deres egen brønd og kun pumper op til eget forbrug – sådan at der ikke skal være nogen tvivl om det.

Så vil jeg godt lige til slut sige til fru Elsebeth Gerner Nielsen, som nævnte, at hun ikke kunne forstå, at de borgerlige ikke kunne støtte det decentrale ude i landsbyerne, at det jo er sådan, at vi decentralt – altså os, der bor ude i landdistrikterne – betaler 19 kr. pr. kubikmeter vand nu. Jeg betaler 6 kr. for at få mit vand ind i huset, og jeg betaler 13 kr. for at få det ud. Det er 19 kr. Det her er, at man tager med hele armen, og så giver man lidt tilbage med den ene finger.

Vi ude i landområderne vil meget hellere betale for vores egen brønd og boring, også hvis den skal renoveres, og så er vi fri for alt det, man kalder de grønne afgifter, for de er jo en ren og skær ny skat. Derfor siger vi nej til forslaget, men intentionerne vil jeg godt rose.

Frank Aaen (EL):

Jeg vil lige sige til hr. Aage Brusgaard: Altså der er ikke nogen forhindringer for vores vedkommende med hensyn til, at alle partier her i salen kan indgå i en konstruktiv drøftelse omkring dette lovforslag.

Men ellers vil jeg sige, at da vores miljøordfører, hr. Bent Hindrup Andersen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne redegøre for vores holdning og minde om, at vi allerede i forbindelse med diskussionen om pesticidafgiften foreslog en vandfond, som vi altså ikke kom igennem med dengang, men som vi fik på banen igen i forbindelse med drøftelsen af spildevandsafgiften, og det er derfor, vi har debatten i dag.